

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor. pe 1/2
 an 10 cor.; pe 1/4 de an
 5 cor.; pe 1 luna 2 cor.

pentru România și
 România pe an:
 40 franci.

Manuscrisurile nu se napofază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 și timbru de 60 bani de
 fiecare publicație.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisorile nefrancate nu se
 primesc.

Acțiune paralelă

ori

„coadele de topor“.

Marele Rosetti al României a zis:
 Peste-mă, Doamne, de lauda vrăj-
 mășilor mei! . . .

Aplicând acum principiul acesta
 în sens invers, *nici un Român n'are
 să se întristeze dacă faptele lui în
 viața publică națională sunt con-
 damnate de presa șovinistă.* Din con-
 tra: superătoare ar fi numai lau-
 dele ei!

Noul vicar al Oradiei-mare are
 dinstea să fie zilnic obiect de țintă
 al atacurilor presei șoviniste.

„Magyar Szó“, organul șoviniștilor
 tari se inspiră de la baronul Bánffy,
 pentru a prezenta cu atâta mai mare
 primejdia ce i-a ajuns pe Unguri
 prin alegerea dlui V. Mangra ca
 vicar la Oradia-Mare, publică (în Nrul
 de la 12 c.) un articol sub titlul:
 „Jivierea comitetului național român“,
 în care după ce arată activitatea
 daco-română a lui Papiu și a
 celorlalți din generația trecută, re-
 vine la mișcările naționale dintre
 1881—1895 și scrie:

„Conducerea acestui comitet și a
 acestor mișcări îndreptate într-o ni-
 mică patrie și a trădării ei, o avea
 Vasile Mangra, vestitul preot român
 mănăstitor de Unguri“ . . .

Pentru trebuința cauzei momen-
 tane — să combată pe dl V. Mangra
 — presa maghiară îi hărăzește dlui
 Mangra un rol pe care nu l'a avut.

Tot pentru asemenea motiv, ziarul
 lui Bánffy scrie că sub conducerea lui
 Mangra Românii s'au obrănicit să
 țină congres chiar la Budapesta, unde
 s'au aliat cu Sârbii și Slovacii pentru
 a îmbrățișa țeara“ . . .

Uită să spună însă, că cel care a
 dat concesiune Românilor să țină congres
 la Budapesta, a fost însuși Bánffy.

Dacă așa primejdie preparau
 Românii în congres, de ce a permis
 să se țină congresul naționalității?
 Și de ce nu l'a disolvat, dacă a călcat
 legile țării?

Evident însă, că nici cel din
 congres, nici dl Mangra, n'a con-
 travenit legilor țării și întreaga serie
 de articoli ai lui „M. Szó“ n'are alt
 motiv, de cât supărarea că la Oradia
 s'a ales vicar un Român bun, ear'
 nu expositura vre-unui magnat oare-
 care.

Nici chiar șoviniștii maghiari n'ar
 scrie însă cu atâta nerușinare, dacă
 n'ar fi îndemnați de unii Români
 coadă de topor, căci doar azi se
 știe și n'a mai desmintit-o nici cel
 avizat, că corespondențele, ori mai
 bine: denunțările calomnioase im-
 potrivă episcopului Goldiș și a dlui
 Mangra s'au expediat la Budapesta din
 cancelaria nepotului din Arad a metro-
 politului Mețianu. Se știe de asemeni,
 că cel care a scris în pamfletul din
 Timișoara, organ al dlui magnat
 Gall, a fost dl Dr. T. Popescu după
 cum tot el a alimentat și pe „Tribuna“
 de la Sibiu, insultând până și femeile

celor-ce au combătut sistemul „nea-
 murilor“.

Ca să vadă cetitorii noștri clar
 acțiunea paralelă a numitelor ziare și
 a tovarășiei distinșilor Români Dori
 Popescu, Gall și Dr. T. Popescu,
 trebuie să ne oprim acum asupra unui
 nou moment în campania lor.

Citim adică oară două correspon-
 dențe în „Egyetértés“.

În cea cu data 10 Maiu, după-ce
 înjură și calomniază pe dl Mangra,
 făcându-i cap de acuzație că „a mers
 la Imperatul“, cu Memorandumul, și amenință pe toți „pentru cele ce se vor
 petrece în urma tergiversărilor epis-
 copului, care a ajutat alegerea lui
 Mangra, acest dușman neîmpăcat al
 Ungurimei“, scrie: „Da, pe Mangra,
 spre a cărui caracterizare nu de
 mult ziarele române nu găsiu cuvinte
 destul de tari, l'au ales vicar“.

În numărul său dela 12 c. nu-
 mitul ziar unguresc reproduce apoi
 cu mare ostentațiune scrisoarea dlui Gall,
 adresată „Telegrafului“ și reproducă
 și de noi.

Ear la rândul ei, autorizata din
 Sibiu reproduce și ea din ziarele ma-
 ghiare știrile tendențioase apărute în
 presa maghiară despre „trimiterea la
 mănăstire a arhimandritului Hamsea“,
 acest scump odor al „neamurilor“,
 a cărui vrednicie dl Gall o lauda în
 prosa lui atât de puțin românească.

Nu ne mirăm de patima șovini-
 știlor. Ne mirăm însă, că se găsească
 între Români ziaristi atât de porniți
 numai din cauze personale, încât se
 fac echoul coadelor de topor ale nației
 românești, dând ospitalitate, în loc
 să se revolte, tuturor infamiilor apă-
 rate în presa șovinistă.

Așa, că nu ar fi surprinzător să
 vedem azi ori mâne reprodus în „Tri-
 buna“ și „Gazeta“ drept cap de acu-
 sațiune încontra legăturii dlui Mangra
 cu P. S. Sa Episcopul Goldiș și ur-
 mătorul pasagi din „Egyetértés“:

„Trebuie, într'adevăr, să fie foarte
 naiv cel-ce se mai încrede în patriotis-
 mul lui Goldiș, Mangra ori al altui
 corifeu român. Căci întâiul efect al lu-
 crării lor comune a fost să propună
 în Sinod ca în eparchia aradană să se
 mai ridice șapte-zece de școli române,
 pentru-că cultura română este primej-
 duită prin întinderea limbii maghiare.“

Da, așa este! În sensul acesta
 s'a făcut legătura intimă între prea
 bunul nostru episcop și majoritatea
 Sinodului: să ne ridicăm școli și bi-
 serici, și să ni-le apărăm cu toată
 forța noastră.

Ungurii cari țipă din cauza asta,
 sunt niște șoviniști smintiți! Românii
 coadă de topor însă și cei-ce combat
 alătura cu presa maghiară nisuițele
 nobile ale episcopului Goldiș și sfin-
 nicilor săi, sunt niște netrebniți, pe
 cari mai iute de cât ei ar crede, îi
 va ajunge blăstămii lui Dumnezeu și
 disprețul neamului românesc.

Bugetul comun în anul acesta prezintă
 suma de 362.854.111 coroane, cu 19.694.064
 coroane mai mult decât în anul trecut.

Din suma aceasta, statul ungar plă-
 tește 180 milioane.

Din Delegațiuni.

Sâmbătă, în 12 l. c. n., s'au în-
 trunit la Budapesta Delegațiunile mo-
 narchiei, pentru a discuta asupra
 cheșilor mari ale guvernului comun.

Delegațiunea ungară.

Prima ședință, de constituire, a De-
 legațiunii ungurești s'a ținut Sâmbătă după
 amiază la orele 6. A fost deschisă de bă-
 trânul Nákó Kálmán, fiind prezenți din
 partea guvernului comun: ministrul de
 externe, contele Goluchowski; ministrul de
 finanțe Kállay Béni, ministrul de război,
 baronul Krieghammer, amiralul baron Spaun
 etc.; ear guvernul unguresc s'a represen-
 tat prin ministrul-president Széll și prim
 ministrul de honvezi baronul Fejérváry.

Președintele al Delegațiunii a fost ales
 Szilágyi Deszö, vice president contele Sza-
 pary Gyula, și trei notari.

Președintele Szilágyi a rostit apoi o
 lungă vorbire, în care a desfășurat înaintea
 delegațiunilor, între altele și îndeosebi, da-
 torințele îndoite ce le au pe de-o parte pen-
 tru a statori cheituielile comune necesare
 și pe de altă parte, pentru a controla acti-
 vitatea guvernului comun. Pentru asta a
 accentuat momentele mari, cari sunt nor-
 mative atât pentru menținerea poziției de
 mare putere a monarhiei, cât și a situa-
 țiel sale economice-naționale.

Privitor la vizita din urmă a Monar-
 chului la Berlin, președintele, între altele, a
 zis următoarele:

„Cu bucurie plină de mândrie am fost
 martori stimei și iubirii, cu care Majestatea
 Sa a fost întâmpinat cu privilegiul acestei
 vizite. Văzând semnele de strînsă și intimă
 amicitie, ce există între cele două imperii;
 văzând manifestările de stimă și simpatie,
 cu cari poporațiunea capitalei germane a
 întâmpinat pe Domnitorul nostru, am simțit
 atunci, că această întâlnire a acelor doi
 Monarhi este, în același timp, și manife-
 starea simpatiei reciproce a popoarelor de
 sub sceptrul lor.“

A încheiat apoi prin un întreit „Ejzen“
 la adresa Majestății Sale Regelui și a de-
 clarat Delegațiunea constituită. A anunțat
 totodată, că membrii aleși: Okolicsányi,
 Holló, contele Zichy János și Rakovszky,
 cari au renunțat la alegerea lor, au fost în-
 locuiți cu următorii membri suplenți: Lati-
 novics Pál, Zeik Gábor, Kószeghy Sándor și
 baron Nopcsa.

După constituire mai întâi ministrul
 comun de finanțe a prezentat preliminarul
 bugetului comun pe anul 1901. Din acesta
 se arată, că:

Pentru ministrul de externe se cere
 suma de 10,739,079 coroane; pentru armată:
 278,649,953 coroane ca spese ordinare; și
 14,969,160 extraordinare; pentru ministerul
 comun de finanțe: 4,272,003 coroane; pen-
 tru înalta curte de compturi: 314,22 coroane;
 cu totul: 362,851,411 coroane.

Se constată deci, că trebuințele arma-
 tei pentru anul 1901 pretind mai mult decât
 în anul 1900 cu: 13,851,610. coroane.

În fine s'au constituit feluritele comi-
 siuni și s'a decis, ca sub-comisiunea pentru
 afacerile de război se va întruni la desba-
 tere Mercuria viitoare, ear' aceea pentru
 afacerile de externe Sâmbătă și sub-comi-
 siunea pentru afacerile marine Luni, în 21
 Maiu.

Delegațiunea austriacă.

Tot Sâmbătă, în 12 l. c. n. la orele
 6 după amiază s'a constituit și delegațiunea
 austriacă, sub presidenția cav. Javorski, care
 printr'o vorbire lungă a indicat agendele
 guvernului comun, ce-și așteaptă desbata-
 rea lor din partea delegațiunilor și a re-
 marcat și dinsul sărbările dela Berlin și
 primirea măreață ce Monarhul nostru
 i s'a făcut în capitala Germaniei.

Noul grup ziaristic.

Obicinuiți la o productivă viață
 politică, nu puteam suporta sterilitatea
 la care era osândită viața politică
 prin evenimentele ce succedaseră
 după robia de stat.

Mai bună decât a nu simți umi-
 lința, dar mai rău decât a nu ne mărtu-
 risi și slăbiciunile, ne-am năpustit asu-
 pra persoanelor și evenimentelor de
 ordine eclesiastică cu toată furia înă-
 dușită de sila împrejurărilor în noi.

Părintele Goldiș și Mangra nu
 se bate cu nimenea; domnișii secundanți
 ai fiului Zigre pot mărturisi despre
 aceasta, și nici nu bagă pe nimenea
 în pușcărie, — ei puteau fi tratați dar
 ca niște Vogelfrei. Și de aceste avan-
 tage s'a și folosit cu prisosință dai-
 nismul de tristă amintire cu mititeii
 săi viteji.

Neputința este psihologia or-
 giilor ziaristice dela noi, elementul
 distrugător care lovește în sine in-
 suși.

Am putea și altfel numi acea
 neputință, dar atunci prea ar cauza
 durere, și noi îndreptare voim ear nu
 mânie.

E destul să știi că cine sunt
 combatanții vizibili, contra Aradanilor;
 de pildă Voniga, Maglaș, Isidor Po-
 pescu, Barcian, Dăian, ca să înțelegi
 că există un Mefisto care a făcut
 această garnitură ziaristică, ca să-și
 pescuiască interesele din turburările
 apelor politice, căci preseda ispitoște
 pe Dodona, și caută anii de zile vir-
 gula fatală din per bellum numquam
 peribis.

Uite așa. Dela virgulă atârână
 soartea unei națiuni. Cine ar mai fi
 crezut asta? Simplu de tot. Căci de
 ar fi sigur preseda că nu-l va cădea
 vre-o proclată la virgulă între bellum
 și numquam, de mult ar fi încheiat
 taifasul muselor politice în Sibiu,
 „neînfrântul“ taifas. Inca! de n'ar fi
 liniște în lume, căci muștele aceste
 ale naibei, încă sunt obrasnice și
 pun punctul unde nu-l aștepti; cu
 dobitoacele n'ai de glumă. Inspăimântă-
 torul de peribis, ce face el cu frica
 de virgulă și ce ar putea face liber
 de virgulă!

Și garnitura se tot îngroașă,
 pe lângă picanteria — Voniga—Ma-
 glaș—Isidor Popescu—Barcian—Da-
 ian servește acum Mefisto pe un
 magnat, pe celebrul declarant Dr.
 Iosif Gall.

Menunatul ar zice baș Pavelea.
 Și cum naiba se nu fie menunat un
 magnat într'o atare garnitură. Dar'
 numai la aparență e minunată treaba
 aceasta, căci originea comună, bună-

oară Maglaș cu Dr. Gall e născut dintr'o mocătime, avans numai într'u atâta are nrul față de celalalt, că Dr. Iosif Gall s'a născut mai de timpuriu de cât Maglaș, dar' aceasta se egalează apoi prin cultură, căci Maglaș scrie gramatical mai corect de cât dl magnat Dr. Iosif Gall și acest punct de întâlnire e destul de momentos. Al doilea punct de întâlnire e originea inspirațiilor comune. Același duch 'i-a inspirat, ei sunt lumină din lumină, pusă ca să lumineze acelora cari ochi au să nu vadă comedia.

Ad vocem lumină. Ian, să punem nițel în lumină morală bucinașului din „Controla“ și „Tribuna“: Spiritul național a căzut cu 50 o/o de când Goldiș e episcop în Arad, țipă și neprihănită din Sibiu, tatăl cu durerile din Arad, ear' fiul în „Controla“ trage acelea aghioase asupra blândului cap diecesan și a sfetnicilor sei. În aceeași vreme, și tot din aceleași condee apărea în „Magyar Szó“, „Egyetéstés“ etc. blasfemiile asupra episcopului Goldiș, pentru că a tradat patria dându-se în brațele „hazaáruleilor“, ear' guvernul de care, după propria mărturisire a declarantului Dr. Iosif Gall, stă atât de aproape și în intime legături, ia poziție contra părintelui Mangra.

Și mai pozitiv. Am cetit un protest dat contra alegerii părintelui Mangra. La prima vedere, judecând după formă și cuprins, credeam că e redactat de părintele Moise Bocșan, însă acum după cetirea declarației dlui Dr. Iosif Gall îl aflu mai concordantă cu forma de scriere a acestui domn. În acel protest se zice că Mangra ca profesor suspendat nu poate fi ales de vicar. Va să zică protestul recunoaște dreptul guvernului de a suspenda pe un profesor de teologie și pe acel motiv excepționează pe păr. Mangra.

În faptă părintele Mangra bisericească nu e suspendat. Guvernul a cerut delaturarea lui de la catedră, din motive politice, și consistorul și sinodul n'a recunoscut nici odată acel drept de ingerință politică în școală și așa nici n'a suspendat nici a aplicat suspendarea guvernului, ci mai virtuos păr. Mangra bisericește e integrat în catedra sa.

Tot ce s'a făcut e că consistoriul protestând la guvern, a cedat forței

brachiale și nu a împărțit oare de prelegere părintelui Mangra.

Și n'au fost în Sinod oameni capabili de a recurge la acest ultim remediu de protest, care pentru dl Dr. Iosif Gall poate fi o piesă de rezistență în sus, dar pentru cel-ce fin la autonomia bisericească și cu știință ori din neștiință au scris acel act, va rămânea o cauză infamantă pentru totdeauna.

Cum adevărat, dl Dr. Iosif Gall, născut în fundul Ardealului, trăit în fundul Croației, ospitant în Budapesta, abia încălzit în un colț al diecesei și numai trecător prin Arad, în urmare atât de departe de spiritul diecesei cât de departe e în apărarea adevărului, are pretenția de a ne octroa nouă episcopi și vicari episcopesci?

Știm că pe noi nu ne cunoaște, căci n'ar face ceia-ce face; ceea însă ce nu știam până acum e, că nu s'a asimilat cu spiritul nobleței de care trebuie să fie pătruns un om ajuns din opincă în acele înalte sfere ale casei magnaților, ca să se deosească la comploturi — Hotel Central — și declarațiuni — în „Telegraful Român“, „Egyetértés“ etc. pentru cari între simpli muritori făptuitorul e huiduit, ear în sferile de sus e măsurat cu un suveran „parvenu“.

Și apoi să nu mai bați pe vladica meu și pe popa meu, nene, dacă vrei să-ți fie bine în ceriu și aici pe pământ.

Alterege.

Condițiunile de împăcarea

dintre

Românii bucovineni și guvern.

Zilele acestea a sosit la București dl archimandrit Ciuntuleac, deputat în Dieta Bucovinei. Într'un interview cu redactorul ziarului „Apărarea Națională“, eată ce a spus prea cuvioșul părinte:

— „Clubul român al dietei din Bucovina — spune înalt prea cuvioșul archimandrit — a aflat de bine de a intra în tratative cu guvernul țării, baonul Bourguignon, și li-s'au acordat românilor următoarele postulate: 1) acordarea unui inspector general al școlilor din Bucovina română, și coordonat inspectorului german, aceasta din

inițiativa luată de către clubul român care a propus 3 candidați din care se va alege.

2) Denumirea inspectorilor districtuali agreeți de către românii.

3) Acordarea de câte 5000 coroane pentru internatul de fete și băieți din Cernăuți;

4) Alegerea de comisari la recensemintul poporului din Bucovina, după cunoștința limbilor țării;

5) Înființarea unei școli superioare de fete la începutul anului școlar viitor, cu limba română.

În fine așteptăm buna voință guvernului în toate.

Si-s'au promis mai multe îmbunătățiri și credem că guvernul se va ține de acest angajament.

Toate postulatele făcute de baronul Bourguignon sunt cu rezervă acordate, până ce va căpăta și el dela minister autorizație că poate să le îndeplinească.

Deschiderea Delegațiilor.

Duminea la 12 c. M. Sa a deschis în Budapesta Delegațiunile. Cere-monialul acesta s'a petrecut în palatul regal.

Delegațiunea ungară a fost primită la ora 1. Prezenți, afară de delegați, erau ministrul Goluchowski, Krieghammer și Kallay.

D'a dreapta M. Sale, lângă tron, ocupa loc Széll, ear în stânga ceilalți ministri comuni.

În numele delegațiunei a vorbit Szilágyi. A accentuat fidelitatea către tron bucuria ce simte în urma întăririi p'ci prin tripla alianță, după-cum și necesitatea de a avé în vedere dezvoltarea internă a regatului ungar; zice că țeara, în marginile ce sunt trase, va pune la dispoziția monarhiei toate mijloacele pentru siguranța ei și pentru menținerea echilibrului internațional. Își exprimă de asemenea bucuria asupra primirii splendide ce li-s'a făcut Monarhului la Berlin.

M. Sa ia cu plăcere la cunoștința asigurărilor de fidelitate. Zice că în situația monarhiei nu s'a operat nici o schimbare. Relațiunile de intimă prietenie ce monarhia are cu Imperiul german, pecetluită acum de curând și prin visita dela Berlin, s'au mai întregit și cu relațiunile bune ce avem cu toate

statele. Speră că bunătățile unei păcii durabile în marșchia le va avé și în viitor.

Cât desbure bugetul ministerului comun de resboiu, guvernul s'a mărginit a cere numai ce era neapărat de lipsă. Aminteste de progresul im'iorător economic al Bosniei și Herțegovinei, așa că bugetul se acopere din veniturile celor două provincii.

După aceste monarhul a înmănat cererele. Cu Cehii a fost foarte scurt. Dintre Unguri a vorbit cu Szilágyi, Tisza, Szapáry, Falk, Apponyi etc. După ameză Monarhul s'a dus la Gödö.

DIN ROMANIA

Delimitarea granițelor

D-nii R. R. Rosetti, Papadopol Kalmachi, delegații ministerului de externe împreună cu 8 ofițeri delegați de ministerul de războiu, vor pleca în ziua de 12 Mai din Capitală pentru delimitarea granițelor dintre Austro Ungaria și România, care se face din 10 în 10 ani.

Comisia română se va întruni la Predeal cu comisia Austro Ungară de unde va începe operațiunile, împărțind granița în două zone.

Cea dintâiu zonă va fi de la Predeal la Orșova, având reședința la Sibiu, ear a doua zonă va fi de la Predeal-lavorul Dornei și va avea reședința la Kézdi Váscshely.

Delimitarea granițelor va fi gata pe la sfârșitul lunii Octombrie.

Semnalele de lemn vor fi schimbate cu semnale de fier, ear movilele de pământ vor fi schimbate prin altele de zid.

S'a și destinat un fond de 500.000 lei pentru acest scop.

Impăratul Wilhelm și Mommsen.

Cu ocazia jubileului bicentenar al Academiei Științelor din Berlin, întemeiată prin îndemnul și sub presidenția filosofului Leibnitz, și printre membrii căreia cel mai ilustru s'a numărat Dimitrie Cantemir, aducându-i omagii „Descrierea Moldovei“, alături de latinest, s'a petrecut un episod vrednic de luare aminte pentru însemnătatea lui extraordinară.

Anume, Impăratul Wilhelm, carele de la suirea sa pe tronul Germaniei acum douăzeci-ani, uimește lumea cu originalitatea adesea geniale, a îndatorat pe fiul său tot să defleze pe dinaintea marelui erudit polyhistor Mommsen și să-i sărute mâna.

francez, avea oroare de lapte. Gandan, un contemporan al lui, nu putea vedea fără frica ouăle.

Se povestește că Erasmus nu putea miroși pește fără să aibă friguri. Cavalerul Bacon era cuprins de un fel de slăbiciune, ori de câte ori era eclipsă de lună. Tycho-Brahe, celebru astronom suedez, simțea că i-se moaie picioarele când întâlnea un iepure sau o vulpe.

Bayle, autorul Dicționarului istoric, avea convulsii când auzia șgomotul pe care-l face apa eșind din robinet. La Moth de Poyr, care a făcut parte din Academia franceză, nu putea suferi sunetul nici unui instrument.

Bine înțeles aceste phobii se regăseau în societatea noastră actuală.

Théophile Gautier avea oroare de Offenbach, considerat de mulți ca deochetor. Nici odată el nu voia să se scrie numele acestui musicant în vre-un foileton al său. Când numele acesta trebuia să figureze în copia sa, chiema un lucrător de la tipografie și-l punea să taie dintr'un mic literile num lui Offenbach și apoi lipia aceste litere pe hârtia sa. Gautier credea că dacă nu scrie acest nume scapă de deochi.

De altfel, mai toată lumea e bătută de miș de phobii anuloage. Câte odată ne tuspăimântă cifra 13, alte ori întâlnirea vre-unui animal sau a cine mai știe ce, și în fine ne inspiră teamă chiar unele dintre zilele săptămănei.

FOIȚA „TRIBUNII POPORULUI.“

Phobii.

Războinicii nu sunt scutiți, ca și ceilalți oameni, de acele slăbiciuni ale sistemului nervos pe cari știința modernă le numește phobii. În această privință se citează curiosul sentiment de frică de care e cuprins lordul Roberts, generalisimul trupelor engleze în Africa-de-sud, când se găsește în fața unei pisici. Impasibil sub gloanțe, el a dat exemple de cel mai mare sânge rece în numeroasele lupte în contra indienilor răsculați. În lupte, temperamentul său nu pare să cunoască nici o esitare. Cu toate acestea, e de ajuns să apară o pisică pentru ca o jenă nedefinită să se observe imediat în atitudinea generalului.

Ofițerii din statul său major l'au văzut într'o zi, la Cabul, în momentul unei acțiuni pe care o dirija cu sângele său rece obișnuit, tremurând de neliniște pentru că o pisică apăruse apr ape de locul pe care îl ocupa. A trebuit ca animalul să fie gonit, pentru ca generalul să-și regăsească libertatea sa de spirit. Într'o altă împrejurare identică, era cât pe aci să-și piardă cunoștința. O pisică venise să se frece de picioarele sale. Neliniștea care-l

coprinde în aceste cazuri e așa de mare, încât lordul caută întotdeauna să le evite.

Aci nu poate fi însă vorba de o adevărată frică și sentimentul încercat e mai curând un fel de scărbbă. Ori-cât de extraordinare ar fi însă, aceste phobii nu sunt tocmai rare și istoricii menționează unele foarte curioase.

Casul lordului Roberts aminteste exact pe acela al regelui Henric III, care nu pute să rămână singur într'o cameră unde era o pisică. Maresalul Schonberg, guvernatorul Languedocului, avea aceeași spaimă de pisică.

Un contemporan al acestor personaje, cardinalul de Lorena, arhiepiscop de Reims, povestește, că fiind în Tyrol, Impăratul Ferdinand i'a prezentat un gentilom german care avea atâtă frică de pisici încât îi curgea sânge din nas numai când le auzea miorlăind de departe.

S'ar putea cita încă numele mai multor militari cari erau stăpâniți de această curioasă slăbiciune. În tot cazul generalisimul englez e în bună tovrășie în această galerie de nevropăți.

Dar exemplele de phobii abundă.

În timpul lui Mazarin, maresalului d'Albert i'a venit rău la o masă unde se servea un purcel de lapte.

Maresalul de Brézé, ucizând odată pe unul din servitorii săi, leșina totdeauna, în amintirea acelu omor, când vedea un epure; fapta e raportată de Tallemant des Reaux.

Vladislav, regele Poloniei, se turbura și fugea când vedea mere. Caraccioli, senior la curtea din Neapole, avé o frică grozavă de șoareci. Merele erau deasemenea o cauză de frică pentru Duchesne, secretarul lui Francisc I. Nu putea să simtă mirosul lor fără să-i curgă sânge din nas.

D. de Lancre, consilier la parlamentul din Bordeaux, afirmă că a cunoscut un om foarte cum se cade care a prins atâtă frică dela întâlnirea unui ariciu, încât timp de doi ani și-a închipuit că ficeați îi sunt sfâșiați de acest animal. Tot el vorbește de un gentilom foarte brav care n'avea curajul să atingă un șoarece chiar cu spada în mână.

Se citează încă numele unui guvernator francez din secolul trecut care cădea în convulsii când vedea iere de crap. O doamnă parisiană suferea de același lucru la vederea unui rac fier. În fine dl Van gheim, mare vânător din Hanovra, încerca o slăbiciune identică sau fugea când zărea pe masă o friptură de porc.

Se menționează de asemenea că Maria de Medicis nu pute să suferă vederea unui trandafir chiar în pictură și că Jacques I, regele Angliei, a tremurat toată viața la vederea unei săbii. Această antipatie a fost atribuită spaimii pe care o în cercase Maria Stuart, mama sa, pe când era grea, când a văzut pierind pe David Rizzio din cauza mai multor lovituri de spadă, chiar sub ochii ei.

Phobiile au stăpânit foarte des și creierul savanților Josef Scaliger, un savant

A socotit monarchul acesta, artist în toate privințele, adânc politic și patriot luminat, că nu se poate aduce geniului mai mare închinăciune decât închinarea stelelor din coroana princiară înaintea soarelui celei mai frumoase inteligențe omenești.

A socotit că nașterea, strălucirea căreia se datorește întemplierii, chiar și atunci când omul se crede ursit a domni peste popoare în puterea dreptului divin, trebuie să stea respectuoasă, la o parte, în fața gloriei dobândite prin muncă de titan a spiritului.

Și-a zis înțeleptul împărat că fala naștilor nu totdeauna o fac capetele încoronate, ci totdeauna capetele geniale, și că, dacă cele din urmă înalță prestigiul trecător al unui neam, de multe ori pe ruina altor neamuri, apoi celelalte întind popoarelor, pe deasupra veacurilor, puntea senină a nemuririi, pe care se preumblă în sus și în jos umbrele sfinte ale eroilor gândirii în viagul eternității...

Impăria lui Alexandru s'a sfărâmat în zănduri chiar a doua zi după încetarea lui din viață, dar împăria lui Aristoteles, învățătorul său, stăpânește încă lumea până astăzi după două mii și două sute de ani trecuți.

Cuceririle sângerose ale Bonaparte s'au risipit de mult în vântul deșertăciunii, pe când descoperirile lui Laplace în paraginile infinitului ceresc stau încă la cârma Universului.

Și, cu toate acestea, Mommsen n'a fost un admirator al politicii germane urmate de Bismarck împreună cu Wilhelm I, bunicii împăratului de astăzi. De multe ori cuvântul său a supărat urechia autoritară a Căminului de fier. Nu mai puțin însă atât Bismarck cât și bătrânul Wilhelm s'au întrecut a prețui obiectiv pe marele învățat. În alte țări și în alte vremi, l'ar fi trimis surghiun cine știe la ce Siberie, sau în cazul cel mai favorabil, ar fi asmuțit asupra-i repetițiile guvernamentale să l'umple de bale.

Războiul buro-englez.

Roberts telegrafează cu data de 12 Mai că a intrat cu trupele sale în fosta capitală a Oranjului, în Kronstadt. Buriții nu au opus nici o forță ci își concentrează trupele la râul Vaal, între dealuri, după cum era de prevăzut de altfel.

În același timp se telegrafează că pe când trupele de apus ale oștirii engleze înaintează spre Mafeking, pe care ar voi să l'elibereze pe ziua de 18 c., când regina Victoria își serbează ziua nașterii, trupe bune se ivesc în partea de sud a râului Vaal, la Warrenton, unde înainte fuseseră Englezii, așa că Roberts ear' l' are pe Buri

Esșear Blaze menționează o phobie foarte curioasă în viața sa militară asupra imperiului, pe care a publicat-o în 1837:

„Un ofițer din regimentul meu, scrie dănsul, nu fusese nicădată în foc cu toți cei 80 de ani de serviciu ai săi. Ca și fiul Mariei Stuart, vederea unei săbii îl făcea să se îngălbenească și mărturisise cu sinceritate: „Aș voi să merg pe câmpul de luptă, dar mi-e peste putință; aș da înapoi la cea dintâi lovitură de pușcă și exemplul ar fi foarte rău“. Din această cauză era lăsat la deposit unde, de altfel, să făcea folositor instruirea pe recruți“.

Deși acest eas e destul de curios, totuși frica a fost cunoscută și de războinicul de merit, cu deosebire că la aceștia voința învinge ori ce frică. Insuși Ney tremura în momentul când trebuia să se urce pe cal pentru ca să facă o sarje desperată. El făcea însă imputări pătorelor sale și se arunca apoi ca un furios în oraganul de flăcări.

Skobelev, „generalul alb“ de la Plevna, zicea: „Mărturisesc că în fundul inimii sunt un fricos“. Ceea nu l'impedeca să se expună în foc cu o îndrăzneală foarte mare.

Fără îndoială, era captiv și el de o slăbiciune de nevropat, ca aceea a generalului Roberts. Cea mai mare parte dintre războinici sunt fetiști. Nici unul n'a fost însă mai mult ca Napoleon I.

în coastă, ca după ocuparea Bloemfonteinului.

Steyn, presidentul Oranjului, a declarat că Buriții vor lupta până la cea din urmă picătură; dela o pace cu Englezii n'au ce să aștepte, dela războire vitează însă așteaptă tot. Fiecare victorie, cât de mică, Englezii vor plăti-o foarte scump. Spiritul de solidaritate între cele două republici n'a scăzut de loc și nimeni nu e descouragiat. Se vor bate ani întregi, retrăgându-se la munte, dar' în pace nu-î vor lăsa pe cutropitori.

Dela „Enciclopedia-Română“ cetire.

— UNA LA ZI —

„Homogen — care este format din elemente de aceeași natură“.

Vol. I, 716

Notă. Ce ar merita un băiat din gimnaziul inferior, care ar stălișta astfel definiția cuvântului „homogen“... Aplicarea unui element heterogen!

Noutăți

Arad, 14 Mai 1900.

Inmormântarea mult regretatei Ecaterina Paguba născ. Bocșan s'a făcut în Arad Sâmbătă la orele 2 după amiază. Insuși P. S. Sa Episcopul Goldiș a ținut să dea, prin prezența sa, ultimele onoruri decedatei. A asistat întreaga societate română din Arad, ear din partea societății maghiare au fost dl primar Salacz, dl vicșpan Dálnoky, apoi juriștii de la tribunal în corpore, precum și procurorii și numeroși advocați. Funerariile le-au săvârșit Prea Cuvioșii lor dl arch. Hamsea, Mangra și Pap, apoi preoții I. Ardelean (din Chitighaz), Traian Vațian și G. Bodea din loc, precum și diaconul Mihulin. La casa mortuară dl Hamsea a rostit un panegiric, făcând elogii calităților alese sufletești ale defunctei și arătând doilei nespuse ce ea lasă în inimile celor de aproape ai ei, precum și tuturor stimătorilor. Carul mortuar era precedat de un car acoperit cu coroane, cele mai multe din flori naturale, ear pe sicriu erau coroanele nemângăiaților copii ai decedatei, Virgil și Hortense măr. dr. I. Suciu.

Public numeros a mers până la cimitir, unde dl Ardeleanu a ținut discurs funebru. Cântările de jale li-a executat corul seminaristilor condus de dl profesor Lugojanu, atât de duios, că a stors lacrimi.

Fie-l țerina ușoară și memoria eternă!

Nota arhiepiscop. În 10 l. c. n. a fost alegerea de arhiepiscop în orașul Salzburg (Austria) Ales a fost episcopul titular Dr. Cristian Ioan Katschthaler. Noul prelat e în vârstă de 71 ani.

Societatea „Transilvaniei“, din București, pentru ajutorarea studenților și elevilor meseriași români a ținut adunarea sa generală anuală ieri Duminecă, la 30 Aprilie vechiu p. m. în localul școlii normale a societății pentru învățătura poporului român. La ordinea zilei era: Darea de seamă a comitetului de gestiunea societății pe anul 1899 și 2) Alegerea comisiunii de verificare.

Aurelia Cionca, cunoscută pianistă care prin arta ei musicală a pus multă lume în mirare, va da la finele săptămânii acesteia două concerte: Primul, Sâmbătă seara în sala teatrului Rally din Brăila, ear al doilea Duminecă seara în sala teatrului Papadopol din Galați. Programul acestor două concerte este format din 7 bucăți de muzică clasică, pe cari artista le eșecută la pian pe dinafară, deși aceste bucăți conțin 78 de pagini, format mare.

O descoperire interesantă Din punct de vedere științific, este foarte prețioasă descoperirea, ce a făcut-o de curând o expediție lângă Cuenos, pe insulele Creta. Expediția ac asta făcând a lăcaș săpăturii lângă Cuenos, și a dat peste ruinele unui palat, care s'a edificat înainte de epoca Mijcică și care probabil să fi fost proprietatea regelui Minos, vestit pentru labirintul din Creta și minotaurul grecesc. Descoperirea e cu atât mai importantă, cu cât s'au aflat table de poezie și cărămizi, cari dovedesc, că deja înainte de Homer a existat un abcedar. De aici să deduce, că cultura greacă, ce se lășse mai târziu în Grecia întreagă, n'a fos importantă din străinătate, ci s'a născut pe insulă în timpurile preistorice.

Avis. Imi iau voia a atrage din nou atențiunea stimatei domni, cari au primit liste de colectă pentru masa studenților din Brașov, a trimise coala, ori care ar fi rezultatul colectei. Fixez ca termen ultim spre acest scop ziua de 20 Maiu v. v. c., până la care termen rog a mi se remite listele cu rezultatul colectei cu atât mai mult, cu cât în Darea de seamă II, ce se va pune atunci sub presă — în cas de întârziere nu se vor mai pute publica. Brașov, în 27 Aprilie v. 1900. Virgil Onițiu, dir. gimn.

1 Maiu. Părășitele de hoare de pe pieața Tököly au sărbăt astăzi 1 Maiu și adevătele, au adus pe locul tîrgului de hoară musica și întră hoarele strigătoare la ceriu, dă-te la horă românească, de s'a adunat o lume imensă.

Cum nu? cine a mai văzut așa orchestră: pe d'oparte lăutarii, ear pe de altă parte găgăitul găștelor?!

INVITARE. Comitetul executiv al „Transilvaniei“, fabrică pentru valorizare și prelucrare de poame și legume, ce are a se înființa în Deva, a hotărât ținerea, adunări generale de constituire, pe 20 Maiu 1900 d. a. la 3 oare, în sala de ședințe a comitetului, la care invităm pe toți subscriitorii de părți ca să iee par e. Ordinea de zi: 1. Constituirea. 2. Votarea proiectului de statute. 3. Alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere. Asupra însemnătății acestei întreprinderi pentru cercurile economice s'a vorbit de multe ori, nu e de lipsă deci a mai reveni. Ne rugăm numai, ca să binevoști a conlucra la buna noastră cauză și a câștiga, pentru înaintarea scopurilor și intereselor ce urmărește întreprinderea noastră din cercul cunoșcărilor și amicilor Domniei Voastre noi pătași, cari să între ca membri ai înștirii noastre. Deva, la 24 Aprilie 1900. Comitetul executiv: conte Nicolae Băthlen, president.

Concert. Ni-se scrie, din comuna Căcova că concertul anunțat și în coloanele anunțat și în coloanele ziarului nostru, a avut un succes moral și material strălucit.

„Am fost încântat — scrie corespondentul nostru — de voacele arginții și bine cultivate a coriștilor. — Munca neobosită a harnicului învățător și vicepreședinte a reuniunii învățătorești din tractul nostru a d-lui Traian Lința și-a adus roadele: azi cacovenii se pot mândri cu corul lor escelent.

Pășirea coriștilor, cari și pân'acum numai lauri a secerat, a fost sigură, cântarea lor însuflețită — a micușilor școlari și școlărițe câte odată foarte însuflețită — ear tinerul învățător Ioan Ciocu, dirigia cu o dibăcie rară.

Deși ziua primă timpul a fost de tot nefavorabil, inteligența din loc și dinprejur — români și neromâni au luat parte în număr foarte frumos; localitățile casinei abia puteau primi atîta oaspeți.

Admirațiunea creștea văzând cu ochii ear la cuvintele finale ale d-lui învățător Lința însuflețirea și-a ajuns culmea izbucnind în ură furtunoasă la adresa d-sale.

Jocul urmat concertului a durat până dimineața; popor și inteligență și-au petrecut la oală.

Falsificatori de bani. De curând s'a descoperit în Turda — cum am amintit și noi — o bandă întreagă de oameni cari falsifică monede.

În această afacere sunt implicați nu numai Turdenii, ci o mulțime de oameni din împrejurimile Turdei, și e de însemnat că nu oameni de rând ci tot numai domni și cărturari.

Conducătorul bandei era Csongvai Béla, fost ofițer la sedria orfanală din Turda, ear' membru ai bandei era Szgeti și Baga József, tipograf în Cluj, Nagy Mariska, hoteliera, Mődi, notar în Sînd (un sat lângă Turda), Fenyvesi Victor, litograf în Cluj, Pásztori, proprietar în Tur (lângă Turda) și un român, notarul Simion Pașca din Sălciava. Sigur, vor mai fi implicați în afacere încă mulți alții pe cari li va scoate la iveală cercetarea.

Ei se îndeletniceau cu fabricarea numai de zeceri, pe cari li imitau așa de perfect, încât numai oameni foarte cunoscători și numai minuțioasă examinare puteau să observe că zăcerii sunt falși; mai ales că se puneau în circulațiune prin oameni de frunte, asupra cărora nici umbră de bănuială nu putea cădea. Numai Csongvai singur a pus în circulație 40.000 fi. în zeceri de acestia; câți vor fi pus cealalți, nu se știe încă. Corespondența între membrii bandei se făcea prin scrisori, al căror fiecare cuvânt avea alt înțeles de cât cel obișnuit între oamenii de cinste. Astfel, avisul despre primirea banilor și despre eventuale erori în fabricarea lor, suna așa: „Poesia am primit-o; e foarte bună, numai în șirul ultim trebuie ceva îndreptat“. Când simțiau că sunt luați la ochi, își scriau astfel: „Săracul încă n'a murit, dar' de nu ne grijim el, moare“ (dacă nu se păzește, li prinde poliția). Avisul despre succesul schimbării zecerilor era acesta: „Azi am văzut îngropăciune“. Falsificarea se cheama „nuntă“ etc.

Director mort la examen. Se anunță din Făgăraș, că alaltăeri dimineața directorul școlii comerciale superioare de acolo, Végő Mátyas, imediat după deschiderea examenului de maturitate, a căzut de pe catedră și a murit subit în fața elevilor. Era om robust și abia de 45 ani. Moartea l'a pricinuit-o apoplexia de inimă.

Alimentarea cu apă a Bucureștilor. Sondajile dela Ciurel, întreprinse de dl inginer Radu; au dat până acum rezultate foarte bune. În acea localitate, după constatările făcute, există un bogat strat de apă, strat, care poate să producă cel puțin 10.000 m. e. pe zi. De-asemenea se urmează cu activitate lucrările pentru aducerea apei dela Bragadiru. Pe la începutul lui Septembrie, capitala României va fi alimentată cu apă din nouele surse. Acum se lucrează la Grozăvești, pentru instalarea usinei electrice.

Numai două săptămâni mai sunt până la sortirea câștigurilor loteriei pentru Casa națională, al cărei succes depinde de la zelul și vrednicia națională a Românilor, pe care au să și-o dovediască și prin spriginirea acestei mărețe întreprinderi culturale românești. Împărțite asupra tuturor Românilor, se recer jertfe minimale de la câte unul, pentru ca întreprinderea să succedă. Un los à 50 cr. să cumpere fiecare Român și-și va împlini o datorință națională, de la care nimeni nu se poate substra, fără a greși față cu națiunea sa proprie și nișu-înțele ei spre cultură și înaintare. Losuri se capătă la biroul „Asociațiunii“ în Sibiu la toate băncile și librăriile românești și la trafice și colecturi de prin orașele cu populație românească.

ULTIM CUVENT.

Doi cardinali învinuiri pe Rafael, că făcuse fețele sfinților Petre și Pavel proa roșii.

— Prea sfinților, le răspunde marele artist, nu vă mirați, l'am făcut așa eum sunt în cer; roșeața le vine de groază că ved biserică așa de rău condusă.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

Două cărțile ni-au sosit la redacție: 1. „Cântecul lui Adam când l'au scos din rai și alte versuri frumoase, păstrate din bătrâni și acum pentru întâia dată date în tipar”. 2. „Infocata și nenorocita dragoste a lui Filarot și Antusei, o povestire foarte frumoasă în versuri păstrată din bătrâni”.

Manuscrisele originale ale ambelor cărți se află la Academia-Română din București, dăruite de editorul. — Au apărut de curând amândouă în editura „Librăriei Ciurecu în Brașov”, de unde se pot comanda cu 12 cr. exemplarul.

Din „Noua Revistă Română”, a carei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâi, a apărut numărul 4, cu următorul cu prins bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. Horet, St. Hepites, E. A. Pangrati, D. Emmanuel, N. Coculescu, C. Miculescu, D. Mirescu, D. Bungeșianu, G. Tzitzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea calendarului apusean drept calendar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ) — **Et-nografie:** Gustav Weigand: Românii din Serbia și din Bulgaria-apuseană. — **Literatură:** G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Pann (schiză). — **Pedagogie:** N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — **Mișcarea literară și științifică:** Ioan Slavici: Vatra din Slatina. — Ateneul din Bacău. — „Calendarul Poporului”. — Imaginația și felurile ei la copii (conferință ținută la școala normală de institutoare din Iași).

Suplimentul I: Din Bucovina. — Suplimentul și legea învățământului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnasiului părăsită. — Panait Zosin: Dulci și amare, poezii. — N. Vaschide și Van Melle: O

nouă ipoteză asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — Notițe bibliografice.

Suplimentul II: Ca la noi la nimeni... „De Sfântul Ilie”, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poezie), de Ioan Petrovici — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poezie), de Nirvan. — Călătoria din nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristețe, Lebăda (poezii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasile Goldiș, profes. gimnas.”

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia lui Vasile Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la **Librăria editoare Ciurecu în Brașov**, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni s'au trimis următoarele două cărți: Mienul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuduceșcu, învățător. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filari). Se poate procura de la autor în B. Lippa. — „Povestiri și anecdote populare”, de Domețiu Dogariu, inv. dirigit la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară”, editată de Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. Prețul 20 filari și se poate procura de la numita tipografie.

Din „Biblioteca Noastră”, ridigată cu multă pricepere și îngrijire de dl Enea Hodoș, profesor la institutul preparandial din Caransebeș, au mai apărut de curând și ni s'au trimis următoarele broșurele:

Nr. 29. „Balade populare”, opt la număr, alese din poeziile marelui nostru V. Alexandri;

Nr. 30. „Comoara”, „Capra cu șapte iezi”, două piese teatrale pentru copii, de N. Băiaș;

Nr. 31. „Două Novele”, de I. Slavici și A. Vlahuță.

Ca și cele de până acum, toate trei aceste din urmă broșurele ale „Bibliotecii Noastre” din Caransebeș — și ca tehnice, și ca cuprins sunt niște lucrări minunate, plăcute și folositoare pentru orî și-care om cu carte, deosebit însă pentru școlarii mai înaintați. Ar fi un păcat să lipsească din casa fiecărui cărturar cu familie, dar mai virtos din bibliotecile noastre.

Fiecare exemplar se vinde cu 14 cr. (28 fil.) și se poate procura de la directorul numitei biblioteci, E. Hodoș în Caransebeș.

Tipografia „Tribuna Poporului”
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:
Tipărituri de bancă, Carti, Broșuri, Ori-ce tipărituri.
Invitări la nunta, Anunțuri funebreale, etc.
Cele mai moderate prețuri!!

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piște se scotesc în coroane și după 50 chilograms, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 chilograms).

Prețurile dela 5 Maiu n.

In Arad:

Grăul cel mai bun	cor. 7.80—7.40.
Cucuruz	5.10—5.20.
Săcară	5.70—5.80.
Orz	5.20—5.80.
Ovăș	4.40—5.—

Cursul pieții din Arad.

Hărte-monetă română	Cump. n.	9-48	vend	9,59
Lire turești				—
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 à		126.—		12.—
Galbeni		5.58		5.63
Napoleon-d'or		9.48		9.65
100 Marce germane		58.50		58.96
Livre sterling		11.90		12.50

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115—
” ” cu micu	118.—
” brut cu toptanu	118.—
” ” cu mic	116.—

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tinori 320—390 ”	55—56. ” ”
” 250—320 ”	54—55. ” ”
” până 250 ”	54—56. ” ”
mijlocie 240—260 ”	— — — — — ” ”

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului” următoarele opuri:

- 1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. prețul — — — — — cor. — 60 fil.
- 2.) „Amicu Poporului” — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practice în cause administrative. Prețul — — — — — „ 1.— ”
- 3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— ”
- 4.) „Judecătorile cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 ”
- 5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— ”
- 6.) „Principiile politice”, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul — — — — — „ 4.— ”
- 7.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2,50 ”
- 8.) „Răsboiul pentru neatârare” și „Povestea unei coroane de oțel” ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului „ 1,20 ”
Prețul „Coroanei” — — — — — „ 1,60 ”
- 9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula născ. Truția — prețul — — — — — „ 1.— ”
- 10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— ”
- 11.) „Teoria Dramel” — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3,60 ”
- 12.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1,60 ”
- 13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— ”
- 14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Sceopol, preț — — — — — „ 1,50 ”
- 15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — „ 1,20 ”
- 16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comanda se mai adaugă de fie-care op 10 filari spese postale.